29. července.

V Cîteaux, blahoslavený Alexandr, Opat. Když svatý otec Bernard procházel na příkaz Papeže Evžena III. Německem¹ a kázal o křížové výpravě do Jerusaléma, mnozí, včetně císaře Konráda, přijali z jeho rukou znamení kříže, a pro svůj klášter získal Alexandra, slavného učence v oboru kanonického práva, spolu s mnoha jinými, vznešenými a moudrými muži. On sice nejprve odmítl uposlechnout rady a napomenutí svatého Opata, ani noční vidění jej nedokázalo dostatečně podnítit, aby od svého rozhodnutí ustoupil. Když však ochutnal rybu, kterou pro něj svatý Otec požehnal, na místě se zkroušen odevzdal do rukou služebníka Božího. Stal se tedy mnichem v Clairvaux, poté byl učiněn pastýřem v Grandselve [granselv], a z tohoto kláštera byl pak jmenován Opatem kláštera v Cîteaux. Za svého působení v tomto úřadu se sice marně namáhal, aby navrátil svatého Arcibiskupa Tomáše z Canterbury [kantəbery] do přízně anglického krále Jindřicha II., s větším úspěchem však vyjednával o míru v Církvi, když spolu s dalšími Opaty svého Řádu přesvědčil císaře Fridricha II., aby uposlechl Papeže Alexandra III. jako právoplatného vládce Církve. Na příkaz téhož Svatého Otce spolu se svatým Petrem, Arcibiskupem z Tarentaise² [tarantéz] se snažil usmířit Jindřicha, krále anglického, otce i syna, kteří se rozkmotřili. Od Svaté Stolice obdržel mnoho výsad. Když pak byl po devět let hlavou Řádu, pln zásluh ve svatosti zesnul v Pánu roku 1178. (Hag., n. 106).

30. července.

Ve Francii, blahoslavený Kardinál **Guido** řečený **de Paray** [də paré]. Z Opata kláštera La Val³ v Île-de-France⁴ [il də frāns] byl roku 1193 zvolen Opatem v Cîteaux, a zajistil posvěcení nového kostela tohoto prvního z klášterů. Roku pak 1199 jej Innocens III. učinil Kardinálem Biskupem v Palestrině,⁵ a poté byl jako papežský Legát poslán do Německa,⁶ aby prověřil dvojí císařskou volbu a bránil přitom práva Církve. Současně též tvrdě potlačoval nešvary, které v hojnosti nacházel. Když přebýval v Kolí-

¹ Germania

² Tarentaise je údolí řeky Isère v srdci Francouzských Alp, v regionu Savojsko. (červen, pozn. 107)

³ *Vallis-Sanctæ-Mariæ*, **Abbaye Notre-Dame du Val** byl cisterciácký klášter v obci Mériel nedaleko Paříže. Založen 1125 z La Cour-Dieu, zrušen 1790.

⁴ Insula Franciæ, Île-de-France je francouzský historický region okolo Paříže.

⁵ Præneste (adj. Prænestinus), Palestrina je město a sídlo diecéze v Itálii nedaleko Říma.

ně nad Rýnem, ustanovil tam dobrý zvyk, že při pozdvihování Hostie všechen lid v kostele poklekl⁸ při zvuku zvonečku, také aby pokaždé, když je Nejsvětější Svátost odnášena k nemocnému, šel před knězem žák či zvoník, a pomocí zvonku dával její přítomnost najevo, aby se tak každý po cestě poklonil Kristu. Poté, co své poslání úspěšně splnil, a volitelé z Remeše se nemohli shodnout na osobě nového Arcibiskupa, Svatý Otec určil Guida, aby zasedl na tento stolec. Tehdy mu také Innocens III. svěřil úkol, aby spolu smířil francouzského krále Filipa II. Augusta a anglického krále Jana Bezzemka. Když zaujímal tento první stolec ve Francii po dva roky, a nadešel jeho den, zemřel v Gent u¹⁰ [chentu], v tento den roku 1206. Odsud byl po deseti letech přenesen do Cîteaux, a tam byl uložen do presbytáře na evangelní stranu. (Hag., n. 421).

31. července.

V brabantském klášteře Villers [vijé], připomínka zbožného mnicha **Godefrida de Cortebeke** [kortbek], který sem přešel z kláštera Affligem¹¹ [aflichem], a v té době byl velmi známý svou nábožností i bohatstvím. Pohnut touhou po skrytějším a bezpečnějším životě se přidal k bratřím z Villers, aby tam zazářil dary ctností, když celé domy svým vřelým chováním mocně zapálil láskou k Bohu. Velmi se staral o řeholní kázeň Řádu a střežil své srdce s velkou bázní a starostlivostí, též pečlivě očišťoval své svědomí. Když se vracíval z cest, shledal, že čistota jeho srdce ve styku se světem umenšovala, a klid jeho svědomí už nebyl takový jako předtím. Proto se mu příčilo vycházet z kláštera, a nechtěl navštěvovat ani své příbuzné či přátele. (Hag., n. 405).

V flanderském klášteře Beaupré¹² [bópré], roku 1577, uložení do hrobu nanejvýš zbožné mnišky **Marie de Chatillon** [də šatyjón]. Zazářila přemnoha ctnostmi, celá se vydala modlitbě, a byla převelice oddaná pře-

⁶ *Germania*, tehdy jednotné Německo neexistovalo, pro srozumitelnost používám ovšem tento moderní pojem.

⁷ Coloniæ, nejspíš Colonia Agrippina, tedy Kolín nad Rýnem

⁸ veniam peteret

⁹ nola

¹⁰ *Gandavum*, **Gent** je druhé největší město v Belgii (po Antwerpách) a hlavní město provincie Východní Flandry.

¹¹ *Monasterium Afflighemiensis*, **Sint-Pieter en Paulusabdij van Affligem** je benediktinský klášter ve stejnojmenném městě v belgickém Brabantsku, nedaleko Bruselu. Založen 1062, zrušen 1796, obnoven 1870.

¹² *Abbatia Bello-Pratense*, **Abbaye de Beaupré** byl klášter cisterciaček v obci Grimminge nedaleko Bruselu. Založen 1228 z La Cambre, zrušen 1796

devším dětství božského Spasitele. Když byla častěji kárána, že zadanou práci přadleny plní se zpožděním, a ani pokárání nevedlo k hojnějším plodům, byla tedy pozorována škvírou v okně, čím vlastně tráví svůj čas na práci. Uviděli u ní překrásného Chlapce, a ona se mu klaněla, přivinuta k Jeho nohám. Pak jí tedy bylo dovoleno věnovat se svým svatým záležitostem a žila v pověsti velké svatosti. (Hag. n. 500).